

тогазъ има сила, когато противната страна не направи възражение противъ дѣйствителността на подписката или на печатъ на даятеля ѝ.

Чл. 29.) Записътъ на повѣренността са предава преди сѣденъето, на главния сѣдилищный писарь, който безъ никаква заплата, забѣлѣзва «прегледа са».

Чл. 30.) Никой не са приема като повѣренъ, ако не носи законенъ записъ на повѣренность, или ако не са опредѣли отъ противната страна предъ сѣдилището.

Чл. 31.) Предсѣдательтъ, членовѣтъ, писаритѣ, тълмачитѣ и призователитѣ, които са намѣрватъ при търговскитѣ и апелативно сѣдилище, не могатъ да ставатъ повѣренни за сѣдбы, които са разглеждатъ, было предъ сѣдилищата, при които служатъ, было предъ други търговски сѣдилища. Но като иматъ право да са сѣдѣтъ, самолично представляемы, предъ търговскитѣ сѣдилища и предъ апелативното, за собственитѣ си работи, могатъ да са представятъ и като повѣренни на своитѣ съпруги, и на онѣзи свои и на съпругитѣ си въходящи и нисходящи роднини, също и на сирацитѣ, които са намѣрватъ подъ тѣхното настойничество (*опекунство*).

Чл. 32.) Сѣдилището и отъ самосебеси може да рѣши за противнитѣ страни самолично да са представятъ предъ него, щото самички да разсѣснѣтъ работата. Но, ако има законно препятствие за дохожданъето имъ, сѣдилището заповѣдва на едного отъ съдницитѣ, да отиде на къщата имъ, и да земе изыскванитѣ свѣдѣнія. Той, зема съ себеси единъ сѣдилищный писарь, и двама свидѣтели, които не сѣ роднина на противната страна, спорѣдъ възбранената линія отъ Закона, нито нейни домашни, и съчинява изложение за изявленитѣ, което подписватъ или подпечатватъ какъто сѣдилищныйтъ писарь тѣй и свидѣтелитѣ.

Чл. 33.) Ако, като сѣ са представили самолично противницитѣ, сѣдилището по първото си разыскванье не рѣши окончателно, онзи отъ противницитѣ, на когото обиталището